

Fordelingsnævnet

Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K
Tlf.: 33 92 33 80

X Kommune
Skatteafdelingen

København, den 4 MRS. 1996
cw/2.ø.kt.j.nr.1425-10/1995

X

Vedrørende klage fra X Kommune over Y Kommunes
fordeling af selskabsskatten for Selskab 1 (S1)

Sagens baggrund.

I brev af 22. juni 1995 har X Kommune klaget til
Fordelingsnævnet over den fordeling, Y Kommune som hjem-
stedskommune for S1 har foretaget af den
kommunale andel af selskabsskatten for skatteåret 1994-95.

Den kommunale andel af selskabsskatten for dette skatteår ud-
gør 563.990 kr.

X Kommunes klage går principalt på, at Y Kommune
i sin begrundelse for fordelingen har henvist til reglen i
kommuneskattelovens § 10, stk. 3, 2. pkt.

Denne regel bestemmer bl.a., at ved fordeling af selskabsskat
anses virksomhed ved transport af personer og gods på land
alene for at være drevet i selskabets hjemstedskommune (trans-
portreglen).

Den af Y Kommune foretagne fordeling.

1976

Det hørings svar (brev af 15. august 1995), nævnssekretariatet har indhentet fra γ Kommune, viser imidlertid, at spørgsmålet om anvendelse af transportreglen ikke har været aktuelt.

Ifølge hørings svaret har γ Kommune foretaget fordelingen således:

- 1) Fordelingen - mellem z , x og γ kommuner - er sket efter lønningsreglen.
- 2) Ved denne fordeling er anvendt den fordeling af den samlede lønsum på de andelsberettigede kommuner, som γ Kommune har fået opgivet fra selskabet.

Det fremgår nærmere, at denne lønsumsfordeling har været baseret på, at samtlige chauffører i selskabet er tilknyttet hovedafdelingen i $by1$ i γ Kommune.

Fordelingen er foretaget således:

Kommune	Lønbeløb (kr.)	Skatteandel (kr.)
z	1.702.716	22.875
x	1.048.410	14.085
γ	39.229.265	527.030
I alt	41.980.391	563.990

x Kommunes reaktion.

Nævnssekretariatet har i brev af 11. september 1995 refereret for x Kommune, hvorledes fordelingen, jf. ovenfor, er foretaget efter lønningsreglen. Samtidig blev kommunen spurgt, om den herefter ville opretholde klagen.

x Kommune har hertil i brev af 3. oktober 1995 bl.a. anført, at den gerne vil have belyst en række nærmere angivne spørgsmål vedrørende chaufførernes ansættelsesforhold.

Spørgsmålene lægger op til, at der henføres større dele af lønsummen til X Kommune, end det er sket ved fordelingen.

Kontakt til selskabet.

Nævnsekretariatet har i brev af 11. oktober 1995 bedt Y Kommune forelægge sagen for selskabet igen.

Y Kommune har med brev af 9. november 1995 fremsendt en udtalelse af 6. november 1995 fra selskabet.

Det fremgår af brevet fra Y Kommune, at selskabet har henholdt sig til det tidligere oplyste uden at besvare de konkrete spørgsmål fra X Kommune.

Det nævnte materiale er af nævnsekretariatet med brev af 16. november 1995 blevet sendt til X Kommune, som 21. november 1995 telefonisk har erklæret, at den ikke havde ønske om at komme med yderligere indlæg i sagen (ekspeditionssekretær A).

Nævnets bedømmelse af sagen.

Fordelingen er som nævnt foretaget efter lønningsreglen ud fra den af selskabet oplyste fordeling af lønsummen på kommuner.

Y Kommune har altså lagt til grund, at der forelå en fordelingssituation, d.v.s. at der er andre kommuner end den selv, der er andelsberettigede.

Det er imidlertid et spørgsmål, om denne forudsætning holder stik. Kredsen af andelsberettigede kommuner er fastlagt gennem reglerne i § 10 i lov om kommunal indkomstskat. Denne paragraf indeholder intet om mulighed for, at hjemstedskommunen kan aftale en fravigelse af reglerne med en eller flere andre kommuner.

Det spørgsmål der melder sig er, om selskabet §1 er omfattet af den såkaldte transportregel i lovens § 10, stk. 3, 2. punktum, hvorefter virksomhed ved transport af personer og gods på land alene anses for at være drevet i selskabets hjemstedskommune.

Det fremgår af selskabets årsberetning, at selskabets aktivitet hovedsageligt består af træ- og tanktransport i både ind- og udland, handel med træaffald samt tilknyttet virksomhed.

Nævnet har i en tidligere sag lagt til grund, at en virksomhed falder ind under transportreglen, hvis dens aktiviteter i det væsentligste vedrører virksomhed i forbindelse med transport af gods på land.

Det fremgik af nævnets undersøgelser i den pågældende sag, at der ikke i bemærkningerne til lovforslaget fra 1960 var indeholdt noget fortolkningsbidrag til, hvad der nærmere skal forstås ved virksomhed ved transport af personer eller gods på land. Som baggrund for særreglen henvises alene til vanskeligheden ved at anvende hovedreglen på disse erhverv.

Den lønsumsfordeling, der er foretaget i den foreliggende sag har været baseret på, at samtlige chauffører i selskabet er tilknyttet hovedafdelingen i Y Kommune. Under den forudsætning er 93,4% af lønsummen henført til Y Kommune.

Selvom §1 ikke er en ren transportvirksomhed, må det dog efter det foreliggende siges, at dets aktiviteter i det væsentligste vedrører transport af gods på land. Dvs., at selskabet falder ind under reglen i kommuneskattelovens § 10, stk. 3, 2. punktum, med den virkning, at virksomhed i kommuneskattelovens forstand alene anses for drevet i hjemstedskommunen - Y Kommune. Da nævnet ikke kan fravige den særlige transportregel, og da Y Kommune ikke har påberåbt sig denne fuldt ud, men har foretaget skattefordeling mellem de 2 kommuner, må nævnet henholde sig til lovens regel -

nemlig om ingen skattefordeling - selvom man derved går udover de 2 kommuners påstande.

Nævnets afgørelse.

Nævnet træffer herefter følgende afgørelse:

Nævnet anser selskabet § 1 for omfattet af den særlige transportregel i § 10, stk. 3, 2. punktum, i lov om kommunal indkomstskat. Det indebærer, at der ikke skal ske skattedeling vedrørende den pågældende virksomhed mellem X og Y Kommuner.

————— 0 —————

Y Kommune har modtaget kopi af dette brev.

P.N.V.

G.A. Lustrup

/Claus Wilhjelm